

ἀντιλαβοῦ σῶσον: τῆς παναγίας
Ὅτι σὸν τὸ κράτος· καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
εἶτα τὸ κ(ύρι)ε ἐκ(έκραξα) εἶτα τὰ στιχ(η)ρὰ· δό(ξα) καὶ νῦν
εὐχὴ τῆς εἰσόδου
Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας,
αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν ευχαριστοῦ-
μεν καὶ δεόμεθά σου δέσποτα τῶν
ἀπάντων, κατεύθυνον τὴν προσευ-
χὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν
σου· καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας
ἡμῶν εἰς λόγους ἢ λογισμοὺς πονηρίας·
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν
θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅ-
τι πρὸς σὲ κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσσαμεν· μὴ καταισ-
χύνῃς ἡμᾶς ὁ θε(ὸ)ς ἡμῶν: εἶτα εὐλογεῖ τὴν εἴσοδον
ὅτι πρέ(πει) πᾶσα δόξα· τιμὴ καὶ προσ(κύνησις)·
καὶ λέγει δόξαν· σοφία ὀρθοί· φῶς ἰλαρόν· μετὰ
δὲ τὴν εἴσοδον· βαλὼν τὴν συνήθη μετάν(οιαν) ὁ ταχθεῖς
(μον)αχ(ὸς)· ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας προκ(εῖμενον) δίστιχον·

εἰ δὲ ἐστὶ Σά(ββατον) ἐσπερ(ινάς)· λέγει το ὁ κ(ύρι)ος
Ὁ κ(ύρι)ος ἐβασίλευσεν: στίχ(ος) ἐνεδύσατο κ(ύρι)ος
στίχ(ος) καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην:
στραφεῖς δὲ ὁ ἱερ(εὺς) πρὸς δυσμᾶς, δεδεμένος
ἔχων τὰς χεῖρας, ἴσταται περιμένων
τὴν πλήρωσιν τοῦ προκ(ειμένου)· εἶτα βάλ(λει) μετά-
νοιαν· καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ·
μετὰ δὲ τὸ προκ(εῖμενον) δόξαν λέγει:
εἶπομεν πάντες· ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
Κ(ύρι)ε παντοκράτορ ὁ θε(ὸ)ς τῶν π(ατέ)ρων ἡμῶν
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θε(ὸ)ς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων
καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων:
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν κτιτόρων
τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης· καὶ μνημονεῦει
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεους· ζωῆς· εἰ-
ρήνης· υἰείας· ἐπίσκεψαιως· ἐνι-
σχύσεως· συγχωρήσεως· καὶ ἀφέ-
σεως· τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ:

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐδώσεως καὶ ἐνι-
σχύσεως τοῦ φιλοχρήστου στρατοῦ
καὶ ὑπὲρ σ(ωτη)ρίας τοῦ περιεστῶτος λα-
οῦ· καὶ ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ
πλούσιον ἔλεος· εἶτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάν(θρωπ)ος θε(ὸς) ὑπάρχεις:
καὶ ὁ λαός τὸ καταξίωσον: ὁ διάκονος;

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν;
ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλ(αξον)
τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰ-;
ρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον· παρὰ τῶ;
ἄγγελον εἰρήνης· πιστόν· ὁδηγόν· φύλ(ακα):
συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτι-
ῶν· καὶ συγχώρησιν τῶν πλημμελη-
τῶν κατὰ τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς;
ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ:
τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν μετανοίᾳ ἐκτελέσαι:
χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἀνώδυνα· ἀνεπαίσχυντα· εἰρηνικά:

ἐκφώνησις

τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπὲρ εὐ-
ὄλημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου:
ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάν(θρώπος) θεός ὑπάρ-
χεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν:
εἰρήνην πᾶσι: τὰς κεφαλὰς ἡμῶν:
εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας:
Κ(ύρι)ε ὁ θεός ἡμῶν· ὁ κλίνας οὐ(ρα)νοὺς καὶ κα-
ταβάς ἐπὶ σ(ωτη)ρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀν(θρώπων), ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου·
σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλαν(θρώπ)ῳ κρι-
τῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν κεφαλὰς·
τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας·
οὐ τὴν ἐξ ἀν(θρώπων) ἀναμένοντες βοήθει-
αν· ἀλλὰ τὸ σὸν περίμενοντες ἔλε-
ος· τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σ(ωτη)ρίαν·
οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ
κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκταν· ἀπὸ
παντὸς ἐχθροῦ· ἀπὸ πάσης ἀν-

τικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς·
καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐν-
θυμήσεων πονηρῶν· ἐκφώνησις:
Εἴη το κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημενον· καὶ δεδοξασμένον τὸ
πανάγιον ὄνομα, τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου π(νεύ)μ(το)ς. νῦν καὶ ἀεὶ:
εἴθ οὕτως ψάλλομεν ἰδ(ιό)μελον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου
λιτανεύοντες ἐν τῷ νάρθη(κι) τοῦ ἱερέ-
ως προπορευομένου μετὰ θυμιατοῦ
καὶ λαμπάδων· δο ἁγίου
καὶ μετὰ ταῦτα ἐκφωνεῖ ὁ ἱερέας*

Σώσον ὁ θεός τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὑψώσον κέρας χριστιανῶν· καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέει σου τὰ πλούσια· πρεσβείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας·

τῶν τιμίων καὶ ἐπου(ραν)ίων δυνάμεων ἄσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου; προφήτου του προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων αποστόλων· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρ(ός) ἡμῶν ἀρχιερέαρχου καὶ θαυματουργοῦ νικολάου· τοῦ ἁγίου τοῦδε οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε πολυέλεε κ(ύριε), ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς: τὸ κ(ύριε) ἐλέησον μ; Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων· κράτους νίκης· διαμονῆς· εἰρήνης· ὑγείας, σ(ωτη)ρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ κ(ύριου) τὸν θεόν ἡμῶν ἐπιπλεῖον συνεργῆσαι· καὶ κατεβοδοῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι· καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον: τὸ κ(ύριε) ἐλέησον λ:

δελφῶν ἡμῶν τῶν ἐνθάδε κεκοιμημένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπερ α μαι ρρων μαι τῶν αἰχμαλώτων· καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν διηκονούντων καὶ διηκονησάντων ἡμᾶς, ἐν τῇ ἁγία μονῇ ταύτῃ εἴπομεν: τὸ κ(ύριε) ἐλέησον ν· εἰς μνημην βει οὖς θέλει ζῶ(ν)τας καὶ τεθνεῶτας ἐκφώ(νησις) : ; - Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεός ὁ σ(ωτ)ηρ ἡμῶν· ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσση μακρὰν· καὶ ἴλεως ἴλεως γενοῦ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ ἐλεήσον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάν(θρωπ)ος θεός ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν(εύματι)· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν: εἰρήν(η) π(ᾶ)σ(ι): τὰς κεφαλὰς ἡμῶν: Καὶ ἡμῶν τοὺς νυν κλιμάντων· καὶ ἐπὶ γῆς κεκυφῶτων· Ἐπεύχεται με

γαλοφώνως ὁ ἱερεὺς

σαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν αὐτὸς
καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν
δούλην σου δεῖνα ἴασαι καὶ ἀνάστησον αὐ-
τὴν ἀπὸ τῆς κλίνης ἣν περικείται
ὅτι κατὰ τὸ τοῦ προφήτου Δα(υὶ)δ λόγιον ἐν
ἀνομίαις συνελήφθημεν καὶ διὰ ῥύπου
πάντες ἐσμὲν ἐνώπιόν σου φύλαξον
ταύτην καὶ τὸ παρὸν νήπιον ὃ ἔτεκεν
σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
πτερύγων σου ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι
τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως πρεσ-
βείαις τῆς παναχράντου θ(εοτό)κου καὶ πάν-
των τῶν ἀγίων ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων: τοῦ κ(υρίου)υ

Δέσποτα κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν ὁ τεχθεὶς ἐκ
τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν
θ(εοτό)κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ὡς νή-
πιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς καὶ ὡς βρέ-
φος ἀναδειχθεὶς αὐτὸς καὶ τὴν παροῦ-
σαν τὴν σήμερον τέξασαν

τῷ παρόντι παιδίον, συγχώρησον τὰ
ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσ-
ματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν, ἀπὸ
πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος·
καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυθηὲν νήπιον· διατή-
ρισον ἀπὸ πάσης φαρμακίας· ἀπὸ πά-
σης χαλεπότητος· ἀπὸ πάσης ζάλης
τοῦ ἀντικειμένου· ἀπὸ πνευμάτων
πονηρῶν, ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν·
ταύτην δὲ διατήρησον, ὑπὸ τὴν κραται-
ὰν χεῖρα σου· καὶ δὸς αὐτῇ ταχινήν ἕξα-
νάστασιν· καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρρον· καὶ
τοὺς πόρους θεράπευσον· καὶ ῥῶσιν
καὶ εὐρωστίαν ψυχῆ τε καὶ σώματι δώρη-
σαι· καὶ δι' ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν,
ταύτην περίθαλψον καὶ περιφρούρησον,
ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων
πνευμάτων· ναὶ κ(ύρι)ε, ἀπὸ νόσου καὶ μα-
λακίας· ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου καὶ ὀ-
φθαλμῶν βασκανίας· καὶ ἐλέησον

αὐτὴν καὶ τὸ βρέφος κατὰ τὸ μέγα σου ἔ-
λεος καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σω-
ματικοῦ ῥύπου καὶ τῶν ποικίλων

αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγχνικῶν καὶ ἕξαξον αὐτὴν διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κυηθὲν νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον ναὸν ὃν ἠτοίμασας δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ π(ατ)ρι καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἀγί(ω) πν(εύματ)ι νῦν· Τοῦ κ(υρί)ου:

κ(ύρι)ε ὁ θε(ο)ς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθῆναι ἐκ τῶν οὐ(ρα)νῶν· καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θε(οτό)κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σ(ωτη)ρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου δεῖνα τὴν τέξασαν σήμερον, κατὰ τὸ πλήθος

30

τῶν σῶν οἰκτιρμῶν· σὺ γὰρ εἶπας κ(ύρι)ε· ἀύξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δούλοι σου δεόμεθα· θαρροῦντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλαν(θρωπ)ίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα· ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων· καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου δεῖνα· καὶ πάντα τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἐγεννήθη τὸ παιδίον· καὶ τῶν ἀψαμένων αὐτῆς, καὶ τῶν ἐνθάδε εὐρισκομένων πάντων, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν(θρωπ)ος θε(ο)ς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας· πρεσβείας τῆς ἁγίας θε(οτό)κου· καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου: Ὅτι θε(ο)ς ἐλέους οἰκτιρμῶν καὶ φιλαν(θρωπ)ίας ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν· σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου π(ατ)ρι· καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου. Καὶ ἀπόλ(υσ)ις.

Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ· Ἰστέον ὅτι τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν, προσάγεται ἐν τῷ ναῷ τὸ βρέφος παρὰ τῆς μαίας· καὶ ἴσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ καὶ σφραγίζει αὐ-

τοῦ τὸ μέτωπον· τὸ στόμα· τὸ στῆθος
καὶ λέγ(ει) τοῦ κ(υρίου)υ δε(ηθῶ)μεν

Κ(ύρι)ε ὁ θε(ὸ)ς ἡμῶν σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακα-
λοῦμεν· σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προ-
σώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλον σου οὐ καὶ ση-
μειωθήτω ὁ σ(ταυ)ρὸς τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ
ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς διαλογισμοῖς
αὐτοῦ εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα
τοῦ κόσμου καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐ-
πιβουλήν τοῦ ἐχθροῦ ἀκολουθεῖν δὲ
τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δὸς κ(ύρι)ε ἀνεξάρ-
νητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐ-
τόν συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτω τῇ
ἀγίᾳ σου ἐκκλησίᾳ καὶ τελειούμενον

διὰ τῶν φρικτῶν μυστηρίων τοῦ Χ(ριστο)ῦ σου·
ἵνα κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσά-
μενος· καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυ-
στον, τύχοι τῆς μακαριότητος τῶν ἐκ-
λεκτῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου: Χάρι-
τι καὶ φιλαν(θρωπί)ᾳ τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ·
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ· σὺν τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πν(εύματι), νῦν καὶ ἀεὶ·
Καὶ γίνεται ἀπόλ(υσ)τις: Ζήτ(ει) ἐρμην(είαν) εἰς τὸ ἕτερον εὐχολόγ(ιον)

Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχούσαν μετὰ τῶν μ ἡμερῶν
Μετὰ ἡμέρας τεσσαράκοντα τῆς γεννή-
σεως αὐτῆς· πληρωθησῶν τῶν τεσσαράκοντα
ἡμερῶν, προσέρχεται ἐν τῷ λελουμένης
κεκαθαρμένης οὐσίας· ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν
τοῦ ναοῦ· καὶ ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς: τοῦ κ(υρίου)υ δε(ηθῶμ)εν.
Κεφ(άλαι)ον δ

Κ(ύρι)ε ὁ Θε(ὸ)ς ὁ παντοκράτωρ· ὁ Π(ατή)ρ τοῦ Κ(υρίου)υ ἡμῶν
Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστο)ῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄ-
λογον διὰ τοῦ λόγου σου δημιουργήσας·
ὁ τὰ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι πα-
ραγωγῶν· δεόμεθα
καὶ παρακα-

λοῦμέν σε· ἦν τῷ σῶ θελήματι διέσωσας
δούλην σου ὁδ καθάρισον αὐτήν ἀπὸ
πάσης ἀμαρτίας· καὶ ἀπὸ παντὸς ρύπου,
προσερχομένην τῇ ἀγία σου ἐκκλησία,
ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθεῖ μετασχεῖν
τῶν ἀγίων σου μυστηρίων· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς
τεχθὲν παιδίον, εὐλόγησον· αὐξήσον·
ἀγίασον· συνέτισον· σωφρόνησον· καλο-
φρόνησον· ὅτι σὺ παρήγαγες αὐτὸ καὶ
ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν· ἵ-
να τοῦ νοητοῦ καταξιωθεῖ φωτὸς·
ἐν καιρῷ ᾧ ὄρησας· καὶ συγκαταριθμη-
θῇ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ διὰ τοῦ μονογε-
νοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ·
σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποι-
ῷ σου πν(εύματι)· νῦν καὶ ἀεὶ:
κ(ύρι)ε ὁ θε(ὸ)ς ἡμῶν ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σ(ωτη)ρία
τοῦ γένους τῶν ἀν(θρώπ)ων· παραγενοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν δούλην σου τήνδε· καὶ καταξίωσον
αὐτήν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου σου πρεσ-

32

κεφ(άλαι)ον ε

βυτερίου καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγία σου καθο-
λικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς εἰ-
σόδου τοῦ ναοῦ τῆς δόξης σου καὶ ἀξί-
ωσον αὐτήν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου σώ-
ματος καὶ αἵματος τοῦ Χ(ριστο)ῦ σου· ἀπόπλυ-
νον αὐτῆς τὸν ρύπον τοῦ σώματος καὶ
τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ συμπληρώσει
τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὅπως ἀξιω-
θεῖσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ σου δο-
ξάζῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πν(εύματος)· νῦν:
Εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι παῖδα.
Προφέρεται ἐν τῷ ναῷ· καὶ ἴσταται πρὸ τῶν θυρῶν
τοῦ ναοῦ· καὶ σφραγίζων αὐτῷ ὁ ἱερεὺς· ἐπεύχεται τοῦ κ(υρί)ου.
κ(ύρι)ε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις
βρέφος προσαχθεὶς τῷ νομικῷ ναῷ προσαχθεὸς ὑ-
πὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας σου
μ(ητ)ρ(ὸ)ς· καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συ-
μεὼν βασταχθεὶς, αὐτὸς δέσποτα παντο-
δύναμε καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος

ἐμυρώθης· ἡγιάσθης· ἐπελούσθης·
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ

τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ:
εὐχὴ εἰς τριχοκουρίαν:
δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν; ὁ τῆ εἰκόνι σου
τιμήσας τὸν ἄνθρωπον· ἐκ ψυχῆς λογικῆς,
καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκε-
υάσας αὐτόν· ὡσάν τὸ σῶμα ἐξυπη-
ρετεῖται τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν
μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας· καὶ ἐν αὐ-
τῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων κα-
θιδρύσας· μὴ παρεμποδιζούσας ἀλ-
λήλαις; ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν
ὀροφώσας· πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι
ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων· καὶ πάν-
τα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυ-
τεύσας· ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστεῖ
σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ· αὐτὸς δέσποτα,
ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου
Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐντειλάμενος

ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν τὴν σὴν ποιεῖν,
τὸν προσελθόντα δοῦλόν σου τόνδε· ἀπάρ-
χην ποιήσασθαι· κείρασθαι τὴν κόμην
τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον ἅμα
τῷ αὐτοῦ ἀναδόχῳ· καὶ δὸς αὐτοῖς πάντοτε
μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου· καὶ τὰ εὐάρε-
στά σοι πράττειν: ὅτι ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος
θ(εὸς) ὑπάρχεις; καὶ σοὶ τὴν δόξαν: εἰρήνη πσ
τὰς κεφαλὰς ἡμῶν:
κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸς) ἡμῶν· ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος
τῆς κολυμβήθρας τῆς σῆς ἀγαθότητος
ἀγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας·
εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον· καὶ ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ εὐλογία σου κατα-
βήτω· καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προ-
φήτου σου Σαμουὴλ Δα(υὶ)δ τὸν βασιλέ-
α, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δού-
λου σου τοῦδε, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ· ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ πν(εύμα)τί σου
τῷ ἁγίῳ; ὅπως προκόπτων τοσ αὐτοῦ

κεφ(ά)λ(αι)ον θ

ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιά γήρους· δόξαν σοὶ
ἀναπέμψῃ· καὶ ἴδη τὰ ἀγαθὰ ἰ(ερουσα)λήμ·
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ:
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προ-
σκύνησις· τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
πν(εύμα)τι νῦν καὶ ἀεὶ· καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·- καὶ κουρε-
ύει αὐτὸν σταυροειδῶς λέγων· κείρεται ὁ

δοῦλος τοῦ θεοῦ ο δ τὴν κόμην τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς·
καὶ τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν·-
καὶ γίνεται ἀπόλυσις·-
ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ:
Μετὰ τὸν εὐ(λ)ο(γῆ)τὸν τὸ γσαγ συνήθως κ(ύρι)ε ἐλέ(ησ)ον, ιβ
δεῦτε προσκυνήσωμεν: γ· τὸν νὸν καὶ εὐθὺς ψά-
λλομεν ταῦτα τὰ τροπ(ά)ρ(ια) κατὰ ἀδβ· ἦχος πλ(ἅγιος) β τρν
Ἦ τὸ χαῖρε δι' ἀγγέλου δεξαμένη· καὶ τεκοῦ-
σα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον παρθένε· σῶζε,
τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.
Ἄνυμνοῦμεν τὸν υἱόν σου θεοτόκε· καὶ βο-
ῶμεν· πανάχραντε δέσποινα· παντὸς

κινδύνου, ῥῦσαι τοὺ οἰκέτας σου:
βασιλέων προφητῶν καὶ ἀποστόλων· καὶ
μαρτύρων· ὑπαρχεις τὸ κήρυγμα· καὶ προ-
στασία· τοῦ κόσμου πανύμνητε·-
γλῶσσα πᾶσα· εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει,
καὶ δοξάζει· τὸν ἄχραντον τόκον σου· τῶν
ὀρθοδόξων· μαρία θεόνυμφε·-
δὸς χριστὲ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ· ὀφλη-
μάτων· τὴν ἄφεσιν δέομαι· τῆς σὲ τε-
κούσης· πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος·-
ἐπι σέ μου· τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην· θεοτόκε·
σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ δωρη-
σαί μοι· πταισμάτων τὴν ἄφεσιν·-
ζώωσόν με· ἡ τεκοῦσα ζωοδότην· καὶ σ(ωτή)ρα·
καὶ σῶσον πρεσβείαις σου· εὐλογημένη·
ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν·-
ἡ τὸν κτίστην; τῶν ἀπάντων συλλαβοῦσα;
καὶ τεκοῦσα· παρθένε πανάνωμε ταῖς
σαῖς πρεσβείαις; σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·-
θεοτόκε; ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου; ὑπὲρ λόγον; τὸν

λόγον πανύμνητε· αὐτὸν δυσώπει σῶ-
σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·-
ἴλεών μοι· τὸν κριτὴν τε καὶ υἱόν σου· ἐ-
πταικότι· ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον· ταῖς σαῖς
πρεσβείαις· ἀπέργασαι δέσποινα·-
καταχρέως· εκβοῶμεν σοι τὸ χαῖρε· θεοτόκε·
ἀγνή ἀειπάρθενε· ἐκδυσωποῦντες·
πρεσβείαις σου σῶζεσθαι·-
λύτρωσαί με· τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου·
καὶ βασάνων· τῶν ἀποκειμένων μοι· θε-
ογεννητορ· ὅπως μακαρίζω σε·-
μὴ παρίδης· τὰς δεήσεις τῶν σῶν δού-
λων· δυσωποῦμεν· δέσποινα πανύμνητε;
ἵνα ῥυσθῶμεν· πᾶσης περιστάσεως·-
νοσημάτων· καὶ παντοίων ἀλγηδόνων·

καὶ κινδύνων· ἡμᾶς ἐκευθέρωσον· τῇ
ἱερά σου· σκέπη καταφεύγοντας·
ξένον θαῦμα· τὸ ἐν σοὶ θεοκυῆτορ· δι' ἡ-
μᾶς γὰρ; καθ' ἡμᾶς γεγένηται; ὁ πάντων
κτίστης ἐκ σοῦ καὶ θεὸς ἡμῶν:-

ὁ ναός σου· θ(εοτό)κε ἀνεδείχθη· ἰατρῆιον·
νοσημάτων πάντοτε· καὶ θλιβομένων·
ψυχῶν παραμύθιον:-
παναγία· θ(εοτό)κε ἡ τεκοῦσαν τὸν σωτῆρα; κινδύνων
διάσωσον· καὶ πάσης ἄλλης· ἀνάγκης
τὸν δοῦλον σου:-
ῥῦσαι πάσης· ἀπειλῆς ἐπερχομένης,
τοὺς δούλους σου· παναγία δέσποινα·
πᾶσης βλάβης· ψυχῆς τε καὶ σώματος:-
σῶσον πάντας· ταῖς πρεσβείαις σου παρθένε,
θ(εοτό)κε· τοὺς εἰς σέ προστρέχοντας· καὶ ῥῦσαι
πάσης· ἀνάγκης καὶ θλίψεως:-
ταῖς πρεσβείαις· ἐλεήμων τῆς μ(ητ)ρ(ό)ς σου;
τῆς ἀχράντου· καὶ πάντων ἀγίων σου·
τὰ σὰ ἐλέη· τῷ λαῷ σου δώρησαι:-
ὑπὸ πάντων· δυσωπούμενος οἰκτίρμον·
τῶν ἀγίων καὶ τῶν ἄνω τάξεων· ἰλάσθη-
τί μοι· διὰ τῆς τεκούσης σε:-
φεῖσαι φεῖσαι· τοῦ λαοῦ σου θ(εοτό)κε· καὶ
σῶσον· ἐκ πάσης κακώσεως· ἐπερ-
χομένης;

ὡς ἡ πόρνη κραυγάζουσα σὺν δάκρυσιν·
κ(ύρι)ε ἐλέησόν με:-
νάμασιν ἐπομβρήσας· Χ(ριστ)ὲ πηγὴν τῶν
ἰάσεων· ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς παρθένου
σήμερον· καὶ τῷ τῆς σῆς εὐσπλαχνίας
ῤαντισμῶτι· φυγαδεύων τὰς νόσους
τῶν ἀσθενῶν· ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν
σωμάτων ἡμῶν:- δόξα·
παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε· καὶ παρθένος
ἔμεινας, μ(ήτη)ρ ἀνύμφευτε· θ(εοτό)κε μαρία·
χ(ριστὸ)ν τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν· ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς·
παναγία θ(εοτό)κε· τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα
κατεύθυνον· καὶ συγχώρησιν τῶν πταισ-
μάτων ἡμῶν αἴτησαι· ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς
τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον· ἅγιος ὁ θ(εὸ)ς· ἅγιος
ἰσχυρός· ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς·
καὶ μετὰ, τὸ, τρισάγιον τὸ προκ(εῖ)μενον ἤχος γ' κ(ύριο)ς φω-
τισμός μου καὶ σ(ωτ)ήρ μου; στίχος κ(ύριο)ς ὑπε-
ρασπιστῆς τῆς ζωῆς μου. ἀποτίνος·
ὁ ἀπόστολος πρὸς ἑβραίους:-

δελφοί· ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἐ-
νόσ πάντες· δι ἣν αἰτίαν οὐκ επαῖσ-
χύνετε ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν λέγων·
απαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου· ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·
καὶ πάλιν· ἐγὼ ἔσομαι πεπορθῶς ἐπ' αὐ-
τῷ· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά
ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός· ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά
κεκοινώνηκεν σαρκός καὶ αἵματος, καὶ
αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν·
ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσει, τὸν
τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· του-
τέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,
ὅσοι φόβῳ θανάτου δια παντὸς τοῦ
ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας· ου γὰρ δήπου
ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται· ἀλλὰ σπέρμα-
τος ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται· ὅθεν
ᾧφειλεν κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
ὁμοιωθῆναι· ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
πίστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν· εἰς

τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ·
ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς·
δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι·-
ἀλληλουϊάριον εβρόντησε κ(ύριος) ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν·-
εὐ(αγγέλι)ον ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην)·-
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἰς ἱεροσό-
λυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις,
προβατικῆ κολυμβήθρα ἢ ἐπιλεγομένη
ἐβραϊστῆ βηθδεσδᾶ· πέντε στοὰς ἔχουσα·
ἐν ταύταις κατέκειτο, πλῆθος πολὺ
τῶν ἀσθενούντων· τυφλῶν· χολῶν·
ξηρῶν· ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος
κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κα-
τέβαινε ἐν τῇ κολυμβήθρα καὶ ἐτάρα-
σσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς
μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς
ἐγένετο· ᾧδήποτε κατήχετο νοσήματι·
καὶ εὐθὺς, τὰ διακονικὰ·-
ἐν εἰρήνῃ τοῦ κ(υρίου)υ δεηθῶμεν·-
ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης·

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος·-
ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου· καὶ τῶν·-
ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο·
τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτή-
σει τοῦ ἁγίου πν(εύματος), τοῦ κ(υρίου)υ δεηθῶμεν·-
ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χά-
ριν τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν εὐλογίαν
τοῦ ἰορδάνου, τοῦ κ(υρίου)υ δεηθῶμεν·-

ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς δύναμιν
ἰαματικὴν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως
τοῦ ἁγίου πνεύματος, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν:
ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν
γνώσεως διὰ τῆς ὁμοουσίου τριάδος,
τοῦ κυρίου δεηθῶμεν:-
ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης:
ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον:
τοῦ κυρίου δεηθῶμεν:
θεὸς ὁ μέγας καὶ μεγαλάνυμος· ὁ ποιῶν
θαυμάσια πολλὰ, ἔνδοξά τε καὶ ἕξαι
σια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς; ἐλθέ παρα

ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι κύριον τὸν θν
τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδανου· καὶ
ἀγιᾶσαι τοῦ ὕδατα, ταῦτα τοῦ
ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ· ἁγιασ-
μοῦ δῶρον; ἁμαρτημάτων
λυτηρίον· εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ
σώματος· καὶ πᾶσαν ὀφέ-
λειαν ἐπιτήδιον· τοῦ Κυ
ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀ-
λλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον τοῦ
ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ
ἀποτρόπαιον πᾶσης ἐπιβου-
λῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν
ὑπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἄρρυ-
ομένων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων
ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ· πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμά-
των· πᾶσι τοῖς ἄρρυμένοις·
πίστει τε καὶ μεταλαμβάνουσιν
ἐξ αὐτῶν· τοῦ Κυ δεήθωμεν

ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμ-
πλησθῆναι ἁγιασμοῦ· διὰ τῆς τῶν
ὑδάτων τούτων μεταλήψεως;
τῆ ἀοράτῳ ἐπιφανοίᾳ τοῦ ἁγίου πνε
δεηθῶμεν
ὑπὲρ τοῦ εἰσακούσαι Κν τὸν θν τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ
ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυ δεηθῶμεν
ὑπὲρ τοῦ ῥυαθῆναι ἡμᾶς· ἀπὸ
θλίψεως ὀργῆς καὶ ἀνάγκης

ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆ σῆ
τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπὲρ
εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν
τούτων δὲ λεγομένων· ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται·

λέγων μυστικῶς καθ' ἑαυτὸν τὴν εὐχὴν ταύτην·
Κε' Ἰου Χε' ὁ μονογενὴς υἱὸς
ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
ὁ ἀληθινὸς θε· ἡ πηγὴ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας

τὸ φῶς ἐκ φωτός· ὁ ἐλ-
θὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φω-
τίσαι αὐτὸν καταύγασον ἡ-
μῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἀγίῳ
σου πνεύματι· καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς
μεγαλοσύνην καὶ εὐχαριστί-
αν σοι προσάγοντας· ἐπὶ τοῖς
ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου
μεγαλουργήμασι καὶ τὴν
ἐπεσχάτου τῶν αἰώνων σωτηρι-
ῶ σου οἰκονομίᾳ· ἐν ἧ τὸ ἡ-
μῶν ἀσθενὲς καὶ πτωχόν, περι-
βαλλόμενος φύραμα· καὶ
τοῖς τῆς δουλείας μέτροις
συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων
βασιλεὺς ἔτι καὶ δουλικῆ χει-
ρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι
ὑπέμεινας· ἵνα τὴν τῶν
ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ α-
ναμάρτητος· ὁδοποιήσεις

ἡμῖν τὴν δι' ὑδατος καὶ πν(εύματος)
ἀναγέννησιν· καὶ πρὸς τὴν
πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσεις
ἐλευθερίαν· οὕτινος θεί-
ου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν
ἐορτάζοντες δεόμεθά σου
δέσποτα φιλάν(θρωπ)ε· ράνον καὶ ἐ-
φ' ἡμας τοὺς ἀναξίους δούλους
σου· κατὰ τὴν θεϊαν σου ἐπα-
γγελίαν· ὕδωρ καθάρσιον τῆς
σῆς εὐπλαγχίας τὴν δωρεάν·
εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ
αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν,
εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀ-
γαθότητι· καὶ τὴν εὐλογίαν σου
δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πι-
στῷ σου χαρισθῆναι λαῷ· εἰς δό-
ξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνη-
τοῦ σοῦ ὀνόματος· σοὶ γὰρ
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ

ἐκκλησιάζει ἡμῖν· καὶ ἄγγελοι

μετὰ ἀν(θρώπ)ων συνεορτάζουσιν·
σήμερον γὰρ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου
πν(εύματο)ς ἐν εἶδη περιστερὰς, τοῖς
ὔδασι ἐπεφοίτησεν· σήμερον
ὁ ἄδυτος ἥλιος ἀνέλειπεν, καὶ
ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κ(υρίου) κατα-
γαζεται σήμερον ἡ σελίγη λα-
πραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσ-
μῳ συνεκλαμπρύνεται· ση-
μερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες
τῆ φαιδρότητι τῆς λάμπσεως
τὴν οἰκουμένην καλλοπίζουσιν·
σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαι-
οσύνης τῆ ἀν(θρώπ)ότητι οὐ(ρανό)θεν δρό-
σίζουσιν; σήμερον ὁ ἄκτιστος
ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος
βουλῆ χειροθετεῖται· σήμερον
ὁ προοφήτης καὶ πρόδρομος
τῷ δεσπότη πόθῳ προσφέρεται,

ἄλλα τρόμῳ περίσταται ὁρῶν
θῦ πρὸς ἡμᾶς συγκαταβασιν·
σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου
εἰς ἴαματα μετὰ ποιεῖται τῆ τοῦ
Κυ παρουσία· σήμερον ῥεῖθροις
μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται·
σήμερον τὰ τῶν ἀν(θρώπ)ων πταίσμα-
ται τοῖς ὔδασι τοῦ Ἰορδάνου
ἀπαλείφονται· σήμερον ὁ
παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀν(θρώπ)οις
καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυ-
γάζει ἡμῖν· σήμερον τὸ πικρὸν
ὔδωρ, τῷ ἐπὶ Μωυσεως τῷ
λαῷ εἰς γλυκύτητα ποιεῖται
Κ(υρίου) παρουσία: σήμερον τοῦ παλαιοῦ
θρήνου ἀπηλλάγημεν· καὶ ὡς ὁ
νέος Ἰ(σρα)ῆλ διεσώθημεν· σήμερον
τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν· καὶ
τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγα-
ζόμεθα· σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου

καθαίρεται τῆ ἐπιφανείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν·
σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα
ἡ κτίσις ἄνωθεν· σήμερον ἡ πλάνη
κατήργηται καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας
κατεργάζεται ἡ τοῦ δεσπότη
ἐπέλευσις· σήμερον τὰ ἄνω τοῖς
κατωσυνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω
τοῖς ἄνω συνομιλεῖ· σήμερον ἡ
ἱερά καὶ μεγαλόφωνος ἡ τῶν ὁρ-

θοδόξων πανηγυρις ἀγάλλεται·
σήμερον ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βά-
πτισμα ἐπήγεται, ἵνα ἀναβηβάσει
εἰς ὑψος τὸ ἀν(θρώπ)ινον· σήμερον
ὁ ἀκλινῆς τῷ ἰδίῳ ὑποκλί-
νεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας
ἐλευθερώσῃ· σήμερον βασιλείαν
οὐ(ρα)νῶν ὠνησώμεθα· τῆς γὰρ βα-
σιλείας τοῦ Κ(υρίου) οὐκ ἔσται τέλος·
σήμερον γῆ καὶ θάλασσα, τὴν τοῦ
κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ κόσμος

εὐφροσύνης πεπλήρωται·
ἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θ(εὸς), ἴδω-
σάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθη-
σαν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς
τὰ ὀπίσω θεασάμενος τὸ πῦρ
τῆς θεότητος σωματικῶς
κατερχόμενον, καὶ ἐρχόμενον
ἐπ' αὐτόν· ὁ Ἰορδάνης ἐστρά-
φη εἰς τὰ ὀπίσω θεωρῶν τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἶδη περιστε-
ρᾶς κατερχόμενον· καὶ περι ἰ-
πταμένον σοι· ὁ Ἰορδάνης
ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ὄρων
τὸν ἀόρατον ὀραθέντα· τὸν
κτίστην σαρκωθέντα· τὸν
δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ·
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀ-
πίσω· καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησεν
θ(εὸ)ν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ
νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυ-

μάζουσαι τὸν παραγένομενον·
φῶς ἐκ φωτός, θ(εὸ)ν ἀληθινὸν
ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ· δεσποτικὴν
πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορ-
δάνη ὄρωντες· αὐτὸν δὲ τὸν
τῆς παρακοῆς θάνατον· καὶ
τὸ τῆς πλάνης κέντρον· καὶ τὸ
τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰ-
ορδάνη βυθίσαντι· καὶ βά-
πτισμα σ(ωτη)ρίας τῷ κόσμῳ δω-
ρησάμενον· ὅθεν ἀγῶ ὁ ἀ-
μαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δού-
λος σου τὰ μεγαλεῖα τῶν
θαυμάτων σου διηγούμε-
νος συνεχόμενος φόβῳ
κατανοίξει βοῶσοι καὶ εὐθ(ύς)
λέγει μεγαλοφώνως ἐκ γ

μέγας εἶ Κύριε καὶ θαυμαστὰ
τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λό-
γος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον

τῶν θαυμασίων σου· σὴ
γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ οντων εἰς
τὸ εἶναι παραγαγων τὰ σύμπαν-
τα· τῷ σῶ κράτει συνέχεις
τὴν κτίσιν· καὶ τῇ σῇ προνοί-
α διοικεῖς τὸν κόσμον· σὺ ἐκ
τεσσάρων στοιχείων τὴν κτί-
σιν συναρμώσας· τέτρασι
καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνι-
αυτοῦ ἐστεφάνωσας· σὲ τρέ-
μουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνά-
μεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δο-
ξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει
τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς·
σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ
δουλεύουσιν αἱ πηγαί· σὺ ἐ-
ξετεινας τὸν οὐ(ρα)νὸν ὡσεὶ δέρριν·
σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν
ὕδατων· σὺ περιετείχισας
τὴν θάλασσαν ψάμμω· σὺ

πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέ-
χεας· ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λει-
τουργοῦσιν· οἱ τῶν ἀρχαγγέλων
χοροὶ σὲ προσκύνουσιν· τὰ πο-
λύοματα Χερυβὶμ καὶ τὰ ἐξ ἡ-
ἀπέρυγα Σεραφὶμ κύκλω ἐστῶ-
τα καὶ περιπλάμενα φόβῳ τῆς
ἀπροσίτου σοῦ δόξης κατακα-
λύπεται· σὺ γὰρ θε(ε)ὸς ὢν ἀπερίγρα-
πτος· ἄναρχος τε καὶ ἀνεκφρα-
στος ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν
δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι
ἀν(θρώπ)ων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες
δέσποτα διὰ σπλαγχνᾶ ἐλέους
σου θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν
ἀν(θρώπ)ων· ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡ-
μᾶς· ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν·
κηρύττομεν τὸν ἔλεον· οὐ κρύ-
πτομεν τὴν εὐεργεσίαν; τὰς τῆς

φύσεως ἡμῶν γονᾶς ἠλευθέρω-
σας· παρθενικὴν ἡγίασας μή-
τραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κ-

τισις ὑμνησαί σε ἐπιφάνεντα·
σὺ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν· ἐπὶ τῆς γῆς ὤφ-
θης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά-
φη· σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα
ἠγίασας· οὐ(ρα)νόθεν καταπέμ-
ψας τὸ ἅγιόν σου πν(εῦμ)α· καὶ τὰς κε-
φαλάς τῶν ἐκείσε ἐμφολευόν-
των συνέτριψας δρακόντων·
αὐτὸς οὖν φιλανθρωπε βασιλεῦ·
παρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοι-
τήσεως τοῦ ἁγίου σου πν(εύματο)ς καὶ ἁ-
γίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο· καὶ δὸς
αὐτὸ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρω-
σεως· τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου·
ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγῆν·
ἁγιασμοῦ δῶρον· ἁμαρτη-
μάτων λυτήριον· νοσημάτων

ἀλεξητήριον· δαίμοσιν ὀλέθρι-
ον ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν
ἀπρόσιτον· ἀγγελικῆς ἰσχύος
πεπληρωμένον· ἵνα πάντες
οἱ ἀρρυόμενοι, καὶ μεταλαμβά-
νοντες ἔχοι ἐν αὐτῷ· πρὸς κα-
θαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων·
πρὸς ἰατροίαν παθῶν· πρὸς ἁ-
γιασμὸν οἴκων· πρὸς πάσαν
ὠφέλειαν ἐπίτηδειον· σὺ γὰρ
εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ δι ὕδατος καὶ
πν(εύματο)ς ἀνακαινίσας τὴν παλαι-
ωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρ-
τίας· σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ διὰ
θαλάσσης ἐλευθέρωσας ἐκ τῆς
δουλείας φαραῶ διὰ Μώσεως
τὸ γένος τῶν Ἑβραίων· σὺ εἶ
ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ διαρρηξας πέτραν
ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐρρηησαν ὕ-
δατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν

καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν·
καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας·
σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν· ὁ δι ὕδατος
καὶ πυρὸς διὰ τοῦ ἡλίου ἀπαλλα-
ξας τὸν Ἰ(σρα)ηλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ
Βάαλ· αὐτὸς καὶ νοῦν δέσποτα
ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πν(εύματι)
σου τῷ ἁγίῳ δὸς πᾶσι· τοῖς
τὲ ἀπτομένοις· τοῖς τὲ μετα-
λαμβάνουσιν· τοῖς τὲ καὶ
χριομένοις· τὸν ἁγιασμὸν·

τὴν εὐλογίαν· τὴν κάθαρσιν·
τὴν ὑγείαν· καὶ σῶσον κύριε
τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ φύλα-
ξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου
ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον αὐτοῖς
πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον·
χάρισαι αὐτοῖς πάνυ τὰ πρὸς
σρίαν αἰτήματα· καὶ ζωὴν

τάξις γινομένη, εἰ συμβῆ τι μιαρὸν οἶον δὴ-
ποτε· ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος :-

κεφ(ά)λ(αιον) ιγ⁻ :-

χρῆ πρῶτον ἐξαντλήσαι ἐκ τοῦ φρέατος, κά-
δους μ καὶ λαβῶν ἐκχέαι ἕξω εἶτα ὁ ἱερεὺς
ἄψας κηρούς καὶ λαβῶν θυμιατὸν θυμιᾶ κύ-
κλω τοῦ φρέατος· εἶτα βάλει ὕδωρ τῶν
ἀγίων θεοφανίων στ(αυ)ροειδῶς ἐκ τρίτου·
καὶ οὕτως σταθεῖς κατ' ἀνατολας ἐπεύχεται
λέγων: · τοῦ κ(υρί)ου δε(ηθῶ)μεν) :-
κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τῶν δυνάμεων· ὁ πάντα καλὰ
λίαν ποιήσας· ὁ καθαρίζων ἐν ονόμα-
τί σου πάντα μολυσμὸν καὶ ἀκαθαρσί-
αν· καὶ μετασκευάσας ν καὶ ἀγιάζων
τὰ πάντα· αὐτός καὶ νῦν δέσποτα ἐ-
πίφανον ἐπὶ τῆς παρουσίας ὥρας διὰ
τοῦ τύπου τοῦ στ(αυ)ροῦ σου· καὶ καθάρισον
τὸ φρέαρ τοῦτο, ἐκ τῆς εὐρεθῆσης ἐν
αὐτῷ ἀκαθαρσίας· καὶ ἐκ τοῦ ἐμπε-
πτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαρῶν ἢ κνοδάλων·
συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας

ἡμῶν, καὶ τῇ ἀσθενείᾳ τῶν λογισμῶν·
καὶ μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τὰ λίαν μὴ χω-
ροῦντας· ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ π(αν)-
τὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πν(εύματο)ς· καὶ ἀγί-
ασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ πν(εύματ)ι σου τῷ ἀγίῳ·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμ(ῶν) :-
Ὁ Θ(εὸ)ς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός· ὁ ἀνεκδιηγῆτω
ἀγαθωσύνη· καὶ πλουσίᾳ διοικῶν
τὴν τῶν ἀν(θρώπων)ων ζωὴν· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡ-
μῖν δωρησάμενος ἀγαθὰ σου· ὁ τῷ πικρ(όν)
ὕδωρ ἐπὶ μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύ-
τητα μεταποιήσας· καὶ τὰ βλαβερά
ὑδατα ἐπὶ ελῖσσαίου ἄλατι θεραπεύ-
σας· ὁ τῷ ἀποστόλῳ σου πέτρῳ δι' ὅπτα-

σίας νομοθετήσας, μὴ δὲν ἠγεῖσθαι κοι-
νὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτὸς δέσποτα φιλάν(θρωπ)ε
καθάρισον τὸ ὕδωρ τοῦτο, δια τῆς ση-
μειώσεως τοῦ τύπου τοῦ στ(αυ)ροῦ σου, ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ· καὶ ἀγιασον αὐτὸ τῶ
πν(εύματ)ι σου τῶ ἀγίῳ· εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ

88

κεφ(ά)λ(αιον) ιδ'

τοῖς ἐξ αὐτοῦ ἀρρυομένοις, εἰς πόσιν ἀρύπτων ::
Ὅτι σὺ εἶ ὁ θε(ε)ὸς ἡμῶν· ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύ-
μπαντα· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν·
τάξις γινομένη· εἰ συμβῆ μιὰρὸν, ἢ ἀκάθαρ-
τον· ἐν τίνι πρὸς φάτως ἐμπέση εἰς ἀγγεῖον
οἴνου, ἢ ἐλαίου· ἢ μέλιτος ἢ ἐτέρου Χρῆ τὸ ἐμπεσὸν
ἀκάθαρτον· παραχρῆμα αἴρεσθαι καὶ
ρίπτεσθαι ἔξω· Καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον, πλύ-
νεσθαι ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν· καὶ τὸν ἱερέ-
α λαβόντα θυμιατὸν· θυμιάν τὸ πλη-
θὲν ἀγγεῖον· ἐντός καὶ ἐκτός· καὶ βάλλειν
ἐν αὐτῶ ὕδωρ τῶν ἀγίων θεοφανίων, ποιεῖν
στ(αυ)ροῦ τύπον· τρίτον· εἶτα μεταβάλλειν ἐν
ἐν αὐτῶ τὸν οἶνον ἢ τὸ ἔλαιον· καὶ θυμιάς·
ἐπεύχεσθαι οὕτως :: Τοῦ κ(υρί)ου δεη(θῶ)μεν) ::
Ἄγιε κ(ύρι)ε ὁ θε(ε)ὸς ἡμῶν· ὁ τῆ σῆ εὐσπλαγγνω
ἐπιδημία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐ-
χθροῦ καταργήσας· ὁ διαστειλάμενος
μὴ τὰ εἰς πορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄν(θρωπ)ον,
ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς
καθαροῖς·

ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σου
ἀποστόλου παύλου· διδάξας ἡμᾶς πάν-
τα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα, καλὰ εἶ-
ναι πιστεύειν· καὶ μὴ δὲν ἠγεῖσθαι ἀπόβλη-
τον· διὰ θεῖου λόγου, καὶ τῆς πρὸς σέ
ἐντεύξεως ἀγιαζόμεθα, αὐτὸς εὐλό-
γησον τὸν οἶνον τοῦτον, ἢ τὸ ἔλαιον·
τῆ σῆ χάριτι· διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ
ἀγίου ὕδατος τοῦτου· καὶ πάντα μο-
λυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῶ ἐ-
μπεσόντος ἐρπετοῦ, κατὰ μεθοδεῖαν
τοῦ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας
τῶν δούλων σου· εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι
τοῖς χρωμένοις αὐτῶ, εἰς εὐφροσύνην·
διδούς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμ-

βάνουσιν, ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἐν καθαρᾷ
συνειδήσει, προσιέναι τοῖς ἀχράντοις
σου μυστηρίοις· ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν
καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα. καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν· σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου ::

κεφ(ά)λ(αιον) ιε·

κεφ(ά)λ(αιον) ις·

εἶτα ἀπογεύεται ὁ ἱερεὺς πρῶτον·
καὶ ἐπίδιδε τοῖς καὶ αὐτῷ κυρίοις :
Εἰ δέ γε συμβῆ, τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον,
χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγείῳ· τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλέου
σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα τὸν οἴνον,
ἢ τὸ ἔλαιον· καὶ μὴδένα τούτων ἄπτεσθαι ::
εὐχὴ ἐπὶ σκεύους μινθέντος ::
Χρὴ καὶ αὐτὸ πλύνεσθαι· καί, βαλλομένου ἁγιάσ-
ματος στ(αυ)ροειδῶς λέγ(ειν) τὴν εὐχὴν ταύτην ::
Κ(ύρι)ε ὁ θε(ο)ς ἡμῶν· ὁ μόνος ἅγιος, ἁγίασον τὸ σκέ-
υος τοῦτο τῇ ἁγιαστικῇ σου ἐπιφοιτήσῃ·
καὶ καθάρισον αὐτὸ, εἶναι εἰς ὑπηρε-
σίαν τῶν δούλων σου· ἀμίαντον· καὶ δὸς
ἡμῖν πάντοτε ἐν ἁγιωσύνῃ προσεύχεσθαι
ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις· ὅπως ὑπὸ
σοῦ πάντοτε φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ
προσκύνησίν σοι ἀναπέμπομεν· τῷ π(ατ)ρι
καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν(εύματι)· νῦν ::
εὐχ(ή) ἐπὶ σίτου μινθέντος· ἢ ἀλεύρου ἢ εἶ-
δους τινος :: τοῦ κ(υρίου) δεηθῶμεν

90

ἐν εὐχαριστείᾳ τοῦ ἁγίου ὀνοματός σου
ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι· ὅτι
σὺ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπ(αν)-
τα· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομ(εν)·
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου π(ατ)ρι· καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πν(εύματι) κυ(ρίου) ::

εὐχὴ ἐπὶ θεμέλ(ιού) οἴκου :-

κεφ(ά)λ(αιον) ιζ·

Ὁ θε(εὸς) ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν
οὐ(ρα)νὸν ἐν συνέσει· καὶ θεμελιώσας τ(ήν)
γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· ὁ κτί-
στης (καὶ) δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ἔ-
πι δε ἐπὶ τὸν δοῦλον σου, τόνδ(ε)· τὸν ἐλόμ(εν)ον
ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου· ἐγεῖ-
ραι οἶκον εἰς κατοικεῖαν, καὶ τῷ κτίσ-
ματι τοῦ ἀνεγεῖραι, ἔδρασον αὐτὸν ἐπὶ
τὴν στερεὰν πέτραν καὶ θεμελίωσον κα-
τὰ τὴν σὴν θείαν ἐν εὐαγγελίοις φων(ήν)·
ἦν οὐ κἄνεμος οὐχ ὕδωρ· οὐχ ἕτερόν τι·
καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν
εἰς τέλος ἀχθῆναι· καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ

μμ

σύμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ
πλοίῳ τούτῳ· πάντα ἐναντίον ἄνεμον
καταπαύων· διέγειρον δὲ τοὺς ἐπιτηδίους
ἀνέμους· κυβερνῶν αὐτοῖς πανταχοῦ γε-
νόμενος καὶ πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ ἀυ-
τῶν ἀποστρέφων ἐπιβουλήν· χαίροντας
χαίρουσιν· καὶ ὑγιαίνοντας ὑγιαίνουσιν ἡ-
μῖν ἐνταύθα ἐπανελθεῖν· εὐδόκησον αἰ-
σίως καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ
ἐπιτηδεύόμενα παρ' αὐτῶν· χάριν τὴν σὴν
δουρούμενος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν·
σ(ωτη)ρίος καὶ εὐδῖος λιμὴν τοῖς πλέουσι καὶ
τῷ πλοίῳ εὐρίσκομένοις· ὅτι πρέπει
σοι πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις·
Εὐχὴ ὅταν λειτουργηθῇ ἐκκλησία ὑπὸ αἰρετικῶν·
Δέσποτα κ(ύρι)ε ὁ Θε(εὸς) ἡμῶν δυσωπούμενος
ὑπο τῆς ἀγίας σου μ(ητ)ρ(ός)· τὸν ἴλαιον καὶ εὐ-
μενὴ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἔτι ἐ-
ξερητικοῖς ἐγχηρήσεως μώμησης ἐγέ-
νετο τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ τούτῳ

μλ

περίελε αὐτὴν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ
παναγίου καὶ ζωοποιοῦ σου πν(εύματο)ς· καὶ ἀ-
ξίωσον ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους
σου ἀκατακρίτως προσφέρειν σοι ἐν
ἑαυτῷ, τὰς ἀνεμάκτους θυσίας καὶ λο-
γικὰς ἡμῶν λατρείας· διὰ πρεσβειῶν
τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θε(εοτό)κου·
καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου· ὅτι σὺ εἶ
ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν Χ(ριστ)ὲ ὁ Θε(εὸς)· καὶ σοὶ τὴν

δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
π(ατ)ρι· καὶ τῷ παναγίῳ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου:-
Εὐχὴ εἰς ὕπνον· Τῶν ἀγ(ίων) ἑπτὰ παιδῶν εἰς ἀσθενῆ καὶ μὴ ὑπνοῦντα:
Θ(εό)ς ὁ μέγας καὶ ἐνετὸς· καὶ ἀκατάληπτος·
καὶ ἀνεκδιήγητος· ὁ πλάσας τὸν ἀν(θρώπ)ον τῆ
χειρὶ σου· χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ
εἰκόνι τῆ σῆ τιμήσας αὐτὸν· Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)ῆ, τὸ ἐ-
πι πόθητον ὄμμα· σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πν(εύματ)ι ἐπιφάνηθι
ἐπὶ τὸν δούλον σου τόνδε καὶ ἐπίσκεψε
αὐτὸν ψυχὴ καὶ σῶματι δυσωπούμενος

ὑπὸ τῆς πανενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θ(εοτό)κου
καὶ ἀειπαρθένου μαρίας· τῶν ἀγίων καὶ ἐ-
που(ραν)ίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμί-
ου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις π(ατέρ)ων καὶ οἰκου-
μενοικῶν διδασκάλων· βασιλείου τοῦ μεγάλου
γρηγορίου τοῦ θεολόγου· καὶ ἰωάννου του Χρ(υσοστόμου)
τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κοσ-
μᾶ καὶ δαμιανοῦ· κύρου καὶ ἰωάννου παν-
τελεήμονος καὶ ἔρμολάου τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ός) ἡ-
μῶν θεοδοσίου τοῦ νέου καὶ πάντων τῶν ἀ-
γίων καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνω ἀνέσεως· ὕπνον
σωματικὸν ὑγίας σ(ωτη)ρίας καὶ ζωῆς· καὶ ῥώσιν
σώματος· καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ, ἀβιμέλεχ
τὸν θεραποντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγρύππα
καὶ ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας τοῦ μὴ
εἶδειν τὴν πτώσιν ἰ(ερουσα)λήμ καὶ τοῦτον κοιμή-
σας ὕπνον θρεπτικόν· καὶ πάλιν τούτον ἀναστ-
σας ὡς ἐν μιᾷ καιροῦ ροπή· εἰς δόξαν τῆς σῆς

ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀγίους σου ἐνδό-
ξους ἑπτὰ παιδας ὁμολογήσας καὶ μάρτυ-
ρας τῆ σῆ ἐπιφανείᾳ ἐν ταῖς ἡμέρες δεκί-
ου τοῦ βασιλέως καὶ ἀποστάτου· καὶ τούτους
κοιμήσας ἐν τῷ σπυλαίῳ ἔτη τοβ· ὦσει βρέ-
φος θάλποντα ἐν τῆ νηδί τῆς μ(ητ)ρ(ός) αὐτοῦ.
μῆδόλως ὑπομείναντα φθορὰν εἰς αἵται-
νον καὶ δόξαν τῆς φιλαν(θρωπ)ίας σου καὶ εἰς
ἐνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς πάλ-
λινγενεσίας καὶ ἀναστάσεως πάντων.
αὐτὸς οὖν φιλαν(θρωπ)ε βασιλεῦ πάρεσω καὶ
νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου
σου πν(εύματος)· καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δούλον σου τόνδε·
καὶ δώρησαι αὐτῷ ὑγίαν· ῥώσιν καὶ εὐροστίαν·
διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ
ἐστὶν πάσα δόσις ἀγαθῆ· καὶ πᾶν δώρη-
μα τέλειον· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν

καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν):
Εὐχὴ ἐπὶ ἄλατος
θ(ε)ὸς καὶ σ(ωτ)ήρ ἡμῶν· ὁ παραγενόμενος ἐν ἱεριχῶ·

με

κατὰ σάρκα διέστηκότας, ἀλλήλων ἐγέννη-
σεν τούτους αὐτὸς εἰς π(ατέ)ρα καὶ υἱὸν ἔνωσον
τῷ ἁγίῳ σου πν(εύματ)ι στήριξον αὐτοὺς τῇ ἀγάπῃ σου·
σύνδεσον αὐτοὺς ἐν τῇ εὐλογίᾳ σου· εὐλόγη-
σον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου· ἐδραίωσον αὐτοὺς
ἐν τῇ πίστῃ σου φυλάττειν διὰ παντὸς καὶ μὴ ἀ-
θετεῖν τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων
αὐτῶν· καὶ γενοῦ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑπο-
σχέσεως ἵνα ἀδιάρρηκτον μέχρι τέλους
ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν ἣν ἐπὶ σοῦ ὁμο-
λογήσαν καὶ ἄψευστον διαφυλάττουσιν
ἐν σοὶ ζῶντες· τῷ μόνῳ ζῶντι καὶ ἀληθι-
νῷ θ(ε)ῷ ἡμῶν καὶ ἀξιώσον αὐτοὺς κληρο-
νόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας σου·
ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δοξα τημὴ καὶ
εἰρή(νη) π(ᾱ)σ(ι)· τὰς κεφαλὰς ἡμῶν:
Δέσποτα· δέσποτα ὁ τῆς κτίσεως πά-
σης δημιουργὸς· ὁ ἐν τῷ πρώτῳ ἀδάμ
κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμήσας συγγέ-
νειαν ἐν δὲ Χ(ριστ)ῷ ἰ(ησο)ῦ τῷ ἡγαπημένῳ σου υἱῷ

αὶ εὐλογεῖ καὶ διδάσκει αὐτοὺς

καὶ θ(ε)ῷ ἡμῶν· χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σου
ἀναδείξας· σοὶ τῷ μόνῳ εἰδῶτι τὰ πάν-
τα· καὶ πρὶν γενέσεως· οἱ δούλοις σου οὗ-
τοι τὰς κεφαλὰς ὑπὸ κλίνουσιν· τῆς πα-
ρὰ σοῦ εὐλογίας δεόμενοι καὶ τῷ ἐν σοὶ
συνδέσμῳ εἰς π(ατέ)ρα καὶ υἱὸν ἀλλήλοις ἐπι-
γράφοντες· τύχοιεν ὧν ἐλπίζωσιν καὶ
τοῖς ἑαυτοῖς ὀφειλομένην κατάστασιν
γένοιτο καὶ τοῖς ἐν σοὶ ὑιοθεσίας· ἐπαξι-
ως πολυτευομένους· ἵνα ὡς ἐν πάσῃ
καὶ ἐν τούτῳ δόξαζεταί σου τὸ ὄνομα·
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πν(εύματ)ος νῦν:
καὶ λαμβάνει τὸν υἱὸν ὁ π(ατ)ήρ ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πίπτει
ὁ υἱὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ πατὴρ αὐτὸν εἰς τὸν τράχ(ηλον)
καὶ λ(έ)γ(ει)· σήμερον υἱὸς μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε· καὶ ἀνοιστὰ αὐτὸν· εἶτα ἀσπάζονται
ἀλλοίλοις καὶ ἀπολ(υσ)ις)
κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν κ(ύρι)ον ἡμῶν Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστὸ)ν καὶ εἰς
τὴν ὑπεράγνον αὐτοῦ μ(ητέ)ρα ψαλλόμενος εἰς ἀνομβρίαν

Ὡδ(ῆ) α ἦχος δ ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

μζ

δην καὶ τὰ ταμεία τοῦ ἄδου ἐκτεινάξας·
καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνων νεκρούς, εἰς ἀπάντη-
σιν αὐτοῦ προσκαλεσάμενος, ὃν πυλω-
ροὶ ἄδου κρυβέντες ἐξέλιπον· ἐπιτιμή-
σι σε Κ(ύριο)ς διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ
πᾶσιν ἀνάστασιν χαρησάμενος, καὶ εἰς οὐ(ρα)νοὺς
ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Π(ατέ)ρα, καὶ ἐκ δεξιῶν
τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ καθεσθεις, καὶ πά-
λιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης, κρίναι ζῶντας
καὶ νεκρούς· ἐπιτιμήσει σε Κ(ύριο)ς διάβολε
ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ τὸν σκόλυκα τὸν ἀ-
τελεύτητον ἐτημάσας σοι εἰς κόλασιν αἰ-
ῶνιον· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ· αὐτός σοι καὶ νῦν ἐπιτι-
μᾷ διὰ τῆς φοβεραῦς αὐτοῦ ὀνομασίας,
καὶ πάση τῇ ἀστάτῳ σου δυνάμει· φρί-
ξον· φοβήθητι· ἀναχώρησον· φυγαδεύ-
θητι· ὁ ἐκπεσῶν οὐ(ρα)νόθεν· καὶ συν σοὶ
πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα· πνεῦμα
ἀσελγείας· πνεῦμα νυκτερινὸν· πνεῦμα

ωθῆναι τὲ τῶν ἀχράντων καὶ ἐπου(ρα)νίων
καὶ φρικτῶν μυστηρίων· εἰς τὸ ἐνωθῆ-
ναι μετὰ πάντων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ· εἰς
δόξαν Π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ Υἱοῦ καὶ ἀγίου Πν(εύματος) τῆς ἀγίας
καὶ ὁμοουσίου Τριάδος· νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

αὐτὸς καὶ νῦν οἰκτείρησον· τοὺς δι' ἐλαίου προ-
σιόντας σοι.
Ἐπάρχει σου τοῦ ἐλαίου δέσποτα· πλήρης ἡ σύ-
μπασα γῆ· ὅθεν ἐλαίῳ θείῳ σου Σ(ωτ)ῆρ· μυστι-
κῶς οἱ χριόμενοι· τὸ ὑπὲρ νοῦν σοῦ ἔλεος· πι-
στῶς αἰτοῦμεν σε δοθῆναι ἡμῖν.
Χρισμὸν σου τὸν ἱερὸν φιλάν(θρωπ)ε· ὁ ἀποστόλοις τοῖς
σοῖς· ἐπ' ἀσθενούσι δοῦλοις σου τελεῖν· συμπαθῶς
ἐντιλάμενος· ταῖς δι' αὐτῶν ἐντεύξεσι· πάντας
ἀγίασον σφραγίδι σου.
Ἡ μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος· ἀγνή πλουτήσα-
σα· ταῖς πρὸς Θ(εὸ)ν πρεσβείαις σου σεμνή·
νοσημάτων ἀπάλλαξον· τοὺς σοὺς οἰκείους
δέσποινα· ὅπως ἀπαύστως ἀνυμνούμεν σε.

Ὡδὴ γ' εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ· ἡ ἐκκλησία σου
Σὺ μόνος ὡς θαυμαστός· σ(ῶτ)ερ θαυμάστωσον
τὸ σὸν ἔλεος· ἐπ' ἀσθενοῦσι δεινῶς· καὶ δὸς
τοῦτοις τὴν χάριν σου ἄνωθεν.
Ἐλαίας κάρφος ποτέ· ὁ πρὸς φυγὴν κατακλυσ-
μοῦ Κ(ύρι)ε· δείξας ροπῆ θεία σου τὸν κάμνοντα.
σῶσον ἐν ἐλέει

Λαμπάδι θείου φωτὸς· ἐν τῷ ἐλέει σου Χ(ριστ)ὲ
φέδρυνον· τοὺς ἐν τῇ χρίσει καὶ νῦν· πίστει
τοῦ ἐλαίου σου σπεύδοντας.
Ἐπίβλεψον εὐμενῶς· Μή(τη)ρ τοῦ πάντων
ποιητοῦ ἄνωθεν· καὶ τὴν πικρὰν κά-
κωσιν· λύσον τῶν νοσοῦντων πρεσ-
βείαις σου· Κάθ(ισμα) ἦχος πλ(άγιος) δ' αὐλῶν ποιμε(νικῶν)·
Ὡς θεῖος ποταμὸς· τοῦ ἐλέους ὑπάρχων·
ὡς ἄβυσσος πολὺ· συμπαθείας οἰκ-
τίρμων δεῖξον τοῦ ἐλέους σου τὰ θεῖα
ρεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλύσοντες
τῶν θαυμάτων πηγὰς ἀφόνως, καὶ
πλῦνον· ἅπαντας· σοὶ γὰρ ἀεὶ προστρέ-
χοντες πιστῶς τὴν
χάριν ἐξαιτούμεθα.
Ἐλέησον σ(ωτ)ήρ· ἐν ἐλαίῳ σου θείῳ· ἐπίσκεψαι
Χ(ριστ)ὲ· ἀκοιμήτῳ πρεσβεία· ἔπιδε οὐ(ρα)νόθεν· καὶ ἀ-
γίασον πάντας ἐλαίῳ σου· λύτρωσαι νωση-
μάτων καὶ ἀλγηδόνων καὶ πάσης θλίψεως·
ὅπως ῥυσθέντες ἐκ φθορᾶς, ὑμνοῦμεν
ἀπαύστως σε. Δό(ξα) ἦχος δ' πρὸς ὦ ὑψωθ(εῖς) ἐν τῷ

Ὁ ἰατρὸς καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις· καὶ
ὁ Σ(ωτ)ήρ καὶ λυτρωτὴς τῶν ἐν νόσοις· αὐ-
τὸς τῶν ὄλων Δέσποτα φιλάν(θρωπ)ε· δώρησαι
τὴν ἴασιν τῷ νοσοῦντι σου δοῦλῳ· οἴκτιρ(ον)
ἐλέησον τὸν δεινῶς ἀσθενοῦντα· καὶ ἐκ
θανάτου λύτρωσαι Σ(ωτ)ήρ· ὅπως δοξάσει τὸ
κράτος τὸ θεῖον σου. Καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτὸς· ταχὺ προκα(τάλαβε)
Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν· μόνος ὑπάρχεις Χ(ριστ)ὲ·
ταχείαν τὴν ἄνωθεν δεῖξον ἐπίσκεψιν· τοῖς
πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νο-
σημάτων· καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγει-
ρον τοῦ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε
ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θε(οτό)κου
μόνε φιλάν(θρωπ)ε. Ὡδ(ῆ) δ. Ἐπαρθέντα σε.
Ἀδιάφθορον ὡς μῦρον Σ(ῶτ)ερ ὑπάρχων· τὸ
κενωθὲν ἐν χάρητι· καὶ κόσμον καθαίρων·
οἴκτειρον ἁγίασον· τοὺς πίστει ἐνθέῳ σου
μώλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντας.
Ἰλαρότητι σφραγίδος τῆς δι' ἐλαίου· σὺ
τὰς αἰσθήσις δέσποτα· σφραγίσας σὸν

δοῦλον ἄβατον ἀπρόσιτον· τὴν εἴσοδον
τήρησον· πάσης ἐναντίας δυνάμεως.
Ὁ προσκαλεῖσθαι κελεύσας ἐπασθενῶ-
σιν· ἱεουργοὺς ἐνθέους σου· καὶ τού-
τους ἐλαίῳ χρισμένους σώσεσθαι· αὐ-
τὸς ὑπεράγαθε· σῶσον ἐν ἐλέει τοὺς δούλους σου.
Θ(εοτό)κε ἀειπάρθενε παναγία· σκέπη στερρὰ καὶ
φύλαξ μου· λιμὴν τε καὶ τείχος· κλίμαξ
καὶ προπύργιον· ἐλέησον σῶσον με· πρὸς
σὲ γὰρ καὶ μόνην κατέφυγα.
Ὡδ(ῆ) ε' Σὺ Κ(ύρι)ε μου φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλύθηθας.
Ἐπάρχων ἀγαθὲ τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος ἐλέησον
ἐλεήμων· σοῦ τῷ θείῳ ἐλέω· τοὺς κάμνον-
τας ὡς εὐσπλαγχνος.
Ψυχὰς ἡμῶν Χ(ριστ)ε· καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν· σφρα-
γίδος θείῳ τύπῳ· ἀγίαςας ἀφράστως· χει-
ρί σου πάντας ἴασαι.
Ἀφάτῳ σου στοργῆ· τὴν ἐν σώματι εὐσπλα-
γχνε· ἀλείψαντες σε οἰκτιρῶν· μύρω πόρ-
νην οἰκτεῖρας· οἰκτεῖρησον τοὺς δούλους σου.

Πανύμνητε ἀγνή· ἀειπάρθενε δέσποινα·
ἐλέησον τοὺς τῷ θείῳ· κεχρημένους
ἐλαίῳ· καὶ σῶσον ἰκεσίαις σου· Ὡδ(ῆ) Ϛ· Θύσω σοι.
Λόγοις σου· ὁ δι' ἐλαίου χρίσας φιλάν(θρωπ)ε·
σοὺς βασιλεῖς καὶ προφήτας· καὶ ἀρ-
χιερεύσι χάριν βραβεύων· σφραγισμῶ
σοῦ· τοῦ ἐλαίου τοὺς πάσχοντας ἴασιν.
Μὴ θλίψῃ· τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐ-
φάπηται· τῶν ἐπαλείματι θείῳ τὰς αἰ-
σθήσεις Σ(ῶτε)ρ σημειουμένων· ἀλλ' ἐν σκέ-
πει, περιτείχισον τούτους τῆς δόξης σου.
Ὅρεξον· χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους φιλάν(θρωπ)ε·
καὶ σοῦ τὸ ἔλαιον Σ(ῶτε)ρ ἀγίαςας δεῖξον τ(οῖς)
σοῖς ἰκέταις· εἰς ὑγείαν, καὶ νοσημά-
των εἰς λύτρωσιν.
Πέφυκας· ἡ ἐν Θ(εο)ῦ τῷ οἴκῳ κατὰ καρ-
πος· μ(ήτη)ρ τοῦ κτίστου ἐλαία, δι' ἧς ὦ-
φθη κόσμος πλήρης ἐλαίου· ὅθεν σώζεις
πρεσβειῶν ἐπαφῆς σου τοὺς δούλους σου.
Κονδ(άκιον) ἦχος βος· πρὸς τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐλέους πηγὴ· ὑπάρχων ὑπεράγαθε· τοὺς
πίστει θερμῆ· ἐλέω τῷ ἀφάτῳ σου·
προσπέσοντας εὐσπλαγχνε· ἐκ παν-
τοίας κακώσεως λύτρωσαι· καὶ τᾶς νό-
σους ἄρας αὐτῶν· παράσχου τὴν θεῖαν
χάριν ἄνωθεν· Ὁ οἶκος.

Ἦκεν ἡμῖν ἐκ πλήθους πταισμάτων·
ἀπροσδόκητος θλίψις, συμφορῶν χα-
λεπῶν· εἰς ἄδου πύλας ἐκπέμπουσα·
καὶ ἀποροῦντες πάσης ἐλπίδος, δι' ἐ-
λαίου θεοῦ καὶ ἱερέων τῆς προσευχῆς,
ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν δέσποτα· προθύ-
μως ἐκλιπαροῦντες· μὴ στερήσεις ἡ-
μᾶς τοῦ ἐλέους σου· διὸ γοῦν θαρροῦν-
τες βοῶμεν σοι· τῆς παροῦσης ἀνάγκης
ρύσαι ἡμᾶς. Τέλος παρέχων τὴν θείαν
χάριν ἄνωθεν. Ὠδ(ή) ζ· Ἐν τῇ καμίνω.
ὁ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου μόνος
Θ(εὸ)ς· πάντων ἰατροῦν νόσους τὰς
τῶν ψυχῶν· καὶ σωμάτων τὰ συν-

τρίμματα· ὡς ὑπεράγαθος· καὶ τὴν
νόσον τοῦ κάμνοντος ἴασαι.
Ἐν τῷ λιπαίνειν ἐλαίῳ θείῳ πάντων τὰς
κεφαλὰς δίδου εὐφροσύνην τοῦτοις
τὴν χαρμονὴν· τοῦ κραυγάζειν σοι ἀ-
σιγήτως· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῶ τῆς δόξης σου Κ(ύρι)ε.
Εἶφος γενέσθω· κατὰ δαιμόνων σοῦ
ἢ σφραγίς· πῦρ δὲ ἐν ἐχθροῖς δεχθήτω
ἢ δι' εὐχῆς ἱερέων ἱκεσίαν νῦν· ὅπως
τὴν ἴασιν· οἱ δεδεμένοι πίστει ὕμνοῦ-
Σὺ τὸν κρατοῦντα· ἐν τῇ
μεν σε.
χειρὶ τὰ πάντα μ(ή)τηρ Θ(εο)ῦ· ἔνδον ἐν κοι-
λία σχοῦσα θεοπρεπῶς περιφρού-
ρι τοὺς κραυγάζοντας· ὑπὲρ τοῦ κά-
μοντος· ἐξιλεῶσαι τοῦτον δεόμε(θα).
Ὠδ(ή) η' χείρας ἐκπετάσας.
Ἄπαντας ἐλέησον Χ(ριστ)έ· κατὰ τὸ μέγα
σου καὶ θεῖον ἔλεος· τοῦτου τὸν τῦ-
πον γὰρ δέσποτα· μυστικῶς ὑπ' ἐ-

νυττόμενοι τὴν δι' ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν
προσάγωμεν· τοῖς νοσοῦσιν· οὐσπερ
δυνάμει τῇ σῆ αὐτὸς ἴασαι.
Ρεῖθροις τοῦ ἐλέους σου Χ(ριστ)έ· καὶ ἐπα-
λείμασαι τῶν ἱερέων σου πλῆθον
ὡς εὐσπλαγχνος ἄνωθεν· τὰς ὠδύνας
καὶ τὴν κάκωσιν· καὶ ἀλγητῶν ἐπιφο-
ρᾶς· τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν· ὅπως
ἐν σοὶ καθαρθεῖς, ἀνυμνήσει ἀεὶ.
Σύμβολον τῆς ἄνωθεν ροπῆς καὶ ἰλα-
ρώτητος· θεοῦ ἐλέους σου· τοῖς δι-
αγράφουσι δέσποτα· μὴ μακρόνης
σου τὸ ἔλεος· ἀπὸ τῶν δούλων σου Σ(ωτ)ήρ·

πιστῶς σοι κράζοντας· εὐλογεῖτε.
Ἐνδοξον τὸν στέφανον ἀγνή· ἡ φύσις εἴ-
ληφε· τῆς ἀνθρωπότητος· ἐχθρῶν
ἀπείργων τὰς φάλαγγας· καὶ νικῶν τὰ κρά-
τος αὐτοῦς· διὸ χάριτων σου φαιδρόν·
καταστεφόμενοι μελωδίαις· σὲ ἀνυ-
μνοῦμεν πανάχραντε δέσποινα.

ᾠδ(ῆ) θ. Λίθος ἀχειρότμητος.
Νεῦσον προου(ρα)νόθεν οἰκτίρμων· δεῖξον τὸ ἔ-
λεος σου πᾶσιν· δὸς νῦν τὴν ἀντίλη-
ψιν τὴν σὴν· καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ
προσιόντι σι διὰ τοῦ θείου χρίσμα-
τος· τῶν ἱερέων σου κατάπεμψον.
Ἴδωμεν προσβλέψωμεν φόβω· ἀ-
γαλλίαματί σου θείω· ἔλεον ὃν ἔχρισε Π(ατ)ήρ,
ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σὲ ὡς βροτὸν δι' ἡμᾶς·
καὶ τυπικῶς χριόμενοι· παθῶν καὶ νόσων λυ-
οῖκτειρον ἐλέησον πάντας,
τρωθείημεν:
Ῥῦσαι δεινῶν ἐξ ἀλγιδόνων· λύτρωσαι
βελῶν τοῦ πονηροῦ· δαιμόνων βλάβης,
καὶ συνοχῆς πειρασμῶν· τοὺς ἐν ψυχῇ καὶ σώ-
ματι· τὸ σὸν ποθοῦντας θεῖον ἔλεος.
Ἕμνους καὶ δεήσεις παρθένε· προσδεχόμενη
τῶν σῶν δοῦλων ῥῦσαι νοσημάτων χαλε-
πῶν· καὶ ἀλγηδόνων ταῖς σαῖς πρεσβείαις
ἀγνή· τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· καὶ τὸν
υἰὸν σου μεγαλύνοντας· ἐξαποστε(ιλάριον)· ἐπισκέψατο.

Ἐν ἰλέω ἀγαθέ· ἐπίβλεψον σῶ ὄματι·
ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν· τῶν συνελθόν-
των ἐν ναῶ σου τῷ ἀγίῳ σήμερον· χρή-
σαι θείῳ ἐλαίῳ· νοσοῦντας τοὺς δούλου σου·
Εἰς τοὺς αἰ(νους)· ἦχος πλ(ἄγιος) β· ἡ ἀπεγνωσμένη.
Οὐ(ρα)νῶν ὑπάρχουσα πλατυτέρα· χερουβὶμ
καὶ θρόνων ἐνδοξοτέρα· ἔσχες ἐν μήτρᾳ
τὸν δεσπότην· τοῦ παντὸς ἀπείρανδρος·
πάντων ἀν(θρώπων)ων γενεαῖ σε· καταχρέως
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· ὡς λυτρωθέν-
τες· ἐκ τῆς ἀρχαίας διὰ σοῦ ἀποφά-
σεως· θεοκυήτορ πανάμωμε.
Στίχ(ος) ἀνάστηθι Κ(ύρι)ε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
Ἡ ἀπελπισμένων ἐλπίς βεβαία· καὶ
ἁμαρτανόντων ἡ σ(ωτη)ρία· πανύμνητε
ἀγνή καὶ Θε(οτό)κε, δέξαι τὴν δέησιν μου ταύτην·
καὶ αἴτησαί μοι λύσιν· πάντων ὧν ἡμαρ-
τον ἐν βίῳ· μ(ητ)ρικαῖς σου πρεσβείαις· καὶ
διάσωσον ἀνάγκης· καὶ τῆς μελλού-
σης κατακρίσεως ῥῦσαι μαι· δια τὸ μέ-

γα σου ἔλεος.

Στίχ(ος) ὤμωσε Κ(ύριος) τῷ Δα(υί)δ
Πάθεσιν υπέκυψα ἀμαρτίας· δοῦλος ἀ-
νεδείχθην τῆς ἀμαρτίας· καὶ δέδοικα
δέσποινα· τὴν κρίσιν τὴν δικαίαν· δός
μοι σφραγίδα σῆς πρεσβείας· ἐκφυγεῖν
τιμωρίας· λῦσον τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας·
τὸν δεσμόν Θεομ(ήτ)ορ· καὶ γὰρ δύνασαι τῇ παρ-
ρησίᾳ· τῇ μ(ητ)ρικῇ σου ἐκ πυρὸς με λυτρώσασ-
θαι· ἢ σ(ωτη)ρίαν κηύσασα· Δό(ξα) πρὸς τριήμερος.
Τὸ ὄμα τῆς καρδίας μου ἐκτείνω πρὸς σέ
Δέσποινα· μὴ παρήδης τὸν μικρόν μου·
στεναγμὸν ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνη· ὁ σὸς υἱὸς
τὸν κόσμον γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.
κέτευσον φιλάγαθε· τὸν σὸν υἱὸν τοῦ δοῦ-
ναι μοι τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων ἰλασμόν
καὶ τῆς ἐξ ευωνύμων λυτρώσασθαι
μερίδος· καὶ βασιλείας ἀξιῶσαι με.
Τὸ γρα καὶ τὸ τροπάριον ἦχος δ'
Ταχύς εἰς ἀντίληψιν· μόνος ὑπάρχων Χ(ριστ)ῆ·
ταχείαν τὴν ἄνωθεν· δεῖξον ἐπίσκεψιν·

τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νο-
σημάτων καὶ πικρῶν, ἀλγηδόνων· ἔγειρον
τοῦ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσ-
βείαις τῆς Θε(οτό)κου μόνε φιλάν(θρωπε). Εἰς τὸν ν·
Ἐπιχέοντες εἰς τὴν κανδ(ῆ)λ(α) τὸ ἔλαιον ἀπὸ τοῦ σου τῶν ἰ-
ερέων· ἕως τοῦ ἐσχάτου· καὶ μετὰ τοῦτο μ(ε)γ(ά)λ(η) Συναπτῆ.
Ἐν εἰρή(νῃ) τοῦ Κυ(ρίου) δε(ηθῶμεν). Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρή(νῃ)ς.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μ(ετὰ).
Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ ἔλαιον τοῦτο· τῇ
δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ
ἁγίου Πν(εύματος)· τοῦ κ(υρίου)υ δε(ηθῶμεν).
Ὑπὲρ τοῦ δούλ(ου) τοῦ Θε(ο)ῦ δ(είνα) καὶ τῆς ἐκ Θε(ο)ῦ
ἐπισκέψεως καὶ συγχωρήσεως τῶν πλη-
μμελημάτων αὐτοῦ, τοῦ Κ(υρίου)υ δε(ηθῶμεν).
Ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ ἁγ(ίου)
Πν(εύματος) τοῦ Κ(υρίου)υ δε(ηθῶμεν).
Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῆς βασιλείας
τῶν οὐ(ρα)νῶν, τοῦ Κ(υρίου)υ δε(ηθῶμεν).
Ὑπὲρ τοῦ λυτρωθῆναι αὐτὸν παντὸς λογισμοῦ

ἔγειρε καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν ὅτι
χαρὰ γίνεται ἐν οὐ(ρα)νῶ, ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτω-
λῶ μετανοοῦντι· αὐτὸς ἔπιδε εὖ-
σπλαγγνε δέσποτα ἐξ ὑψους ἁγίου
σου· συνεπισκιάσας ἡμῖν τοῖς ἀ-

μαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου·
ἐν τῇ χάριτι τοῦ ἁγίου Πνεύματος τῆ ὥρα
ταύτη· καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δού-
λον σου ὁ δὲ τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴ-
δια πλημμελήματα· καὶ προσιόν-
τα σὺ πίστει· καὶ προσδεξάμενον τῇ ιδί-
α σου φιλανθρωπίᾳ· καὶ εἴ τι ἐπλημμέλη-
σεν ἐν λόγῳ· ἢ ἔργῳ· ἢ κατὰ διάνοι-
αν· συγχωρήσας ἐξάλειψον· καὶ κάθα-
ρον αὐτὸν ἀπὸ πᾶσης ἁμαρτίας· καὶ
ἀεὶ συμπαρῶν αὐτῷ διαφύλαξον·
τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ, πορευόμενον τοῖς δικαιομα-
σί σου· πρὸς τὸ μὴ κέτι ἐπίχαρ-
μα γενέσθαι αὐτὸν τῷ διαβόλῳ.